

Oudjaar 31-12-24 Bergkerk

Gemeente van Christus,

Op de drempel van het oudejaar komen we bij elkaar, in de liturgie van de vespers in onze mooie verstilte Bergkapel. Een kleine heilige ruimte te midden van steeds luider klinkend vuurwerk.

We zijn op oudjaarsavond bij elkaar, in het besef van het verstrijken van de jaren, met een lichtelijk opwindende gevoel, met allerlei overpeinzingen van dien, het was me wel een jaar 2024 .... onvergetelijk mooi en angstaanjagend....zo staan we er ongeveer voor.

Ondertussen schuiven de panelen, het Engelse woord 'readiness' heeft zijn intrede gedaan, het is u misschien ook opgevallen, ik las al een eerste theologische reflectie op dat woord 'readiness', het is militair jargon, voor gereedheid, ben je voorbereid... om strijd te leveren. Want voor het bewaren van vrede moet je bereid en gereed zijn om te vechten. Wij leven niet meer in naoorlogse jaren, maar in vooroorlogse tijden. De secretaris-generaal van de NAVO, deze keer niet een lach op zijn gezicht schreeft onze bereidheid om offers te brengen op, wij moeten ons voorbereiden. Dat is taal die onze 'readiness' moet vergroten. En daar komt afgelopen weken nog bij, de oproep om naast de kerstinkopen, ook te zorgen voor een noodpakket in huis. Een kerstpakket krijg je meestal maar voor een noodpakket moet je zelf zorgen. Wij leven in het nieuwe jaar 2025 in onzekere tijden, zoveel is wel duidelijk. Zijn we gereed en heb je een noodpakket in huis. Ongemerkt verandert zo ons taalveld, het klimaatpessimisme raakt wat op de achtergrond en er klinkt oorlogstaal.

Dat gezegd hebbend, tegelijkertijd, worden in Rome in diverse basilieken de heilige deuren geopend, want het komend jaar is uitgeroepen tot jubeljaar. In 2025 zullen de heilige deuren openstaan om miljoenen pelgrims te ontvangen. Het is een aloude middeleeuwse traditie, je kunt er zelfs een aflat mee verdienen, zo las ik tot mijn verbazing, ik zou toch graag niet meer achter Luther terug willen gaan, maar toch, de gedachte aan een jubeljaar is aansprekend, wie door de heilige deur naar binnen gaat, maakt schoonschip, je slaat een andere weg in, je vernieuwt je leven.

Het is een traditie die teruggaat op voorschriften uit de Thora, waar gesproken wordt over een sabbatjaar en een jubeljaar. Elk zevende jaar is een sabbatjaar, dan zal het land braak liggen en krijgt de aarde rust, dan worden de schulden kwijtgescholden, en na 7 keer 7 sabbatsjaren is het 50^e jaar is er een jubeljaar, dan zal er een herverdeling plaatsvinden, een herstel van gemeenschap, en een hernieuwde schepping. Het zijn jaren van herademen.

Zo klinkt dus op de drempel van het nieuwe jaar 2025 met de oproep om je voor te bereiden op een oorlog ook een andere oproep ... namelijk om pelgrim te worden en in het jubeljaar binnen te gaan door de heilige deur en je leven te vernieuwen, om een andere weg in te slaan. En zo voel ik me daar dan staan met een noodpakket in mijn rugzak sta ik voor de heilige deur. Het is er beiden. Wij leven in een geopolitieke jungle, wij leven en putten onze aarde uit, het gaat om 'readiness', het is godgeklaagd, en tegelijk is er een stem die roept 'God, het moet anders met uw mensen, het moet anders met uw aarde'

In de kerk klinkt een boodschap van hoop én van vertrouwen. En dat is een ander verhaal dan de verhalen die angst en onzekerheid verspreiden. Het is het beeld van het kwetsbare en weerloze kind in de kribbe, dat is het teken. Nederiger kan het niet. Eenvoudiger kan het niet. Weerlozer ook niet. Het is een beeld van ultiem vertrouwen. Vertrouwen, dat je niet anders leven kunt als mens, dan van en door en met anderen. Dat we elkaar nodig hebben, om te worden wie we zijn, om te worden waartoe we zijn geschapen. Dat we elkaar nodig hebben in de gemeente. Dat we vrijmoedig en onbezwaard onze plek mogen innemen in de gemeenschap. Dat we elkaar dragen en in elkaars rug staan. Dat je elkaar optilt en enthousiasmeert. Dat 2025 misschien ook iets van een jubeljaar, zou mogen zijn voor onze gemeente. Een opademen. Misschien is het daarom ook goed om in je noodpakket ergens een zakbijbeltje te stoppen. Om het niet te vergeten. Het andere verhaal, ben je 'ready' om door de heilige deur binnen te gaan?

Wij tellen de jaren AD - 'anno domini' .... Jezus krijgt een naam en onder die Naam tellen wij onze jaren. Het kind wordt volgens de voorschriften van de Thora, naar de tempel gebracht. Daar klinkt zijn naam, Jezus, hij die redt. En zie er is een mens geweest in Jeruzalem, wiens naam was Simeon en deze mens was een rechtvaardige, een vrome, een verwelkomer van Israëls troosttoeroep. Een verwelkomer ..... iemand die op ontvangen staat, een ontvankelijk mens voor Israëls troosttoeroep, ontvankelijk voor wat je als troost, als hoop krijgt aangereikt. En deze verwelkomer -Simeon- zingt zijn bekend geworden lied: Laat nu, Heer, uw dienstknecht vrijuit gaan in vrede naar uw woord. Immers mijn

ogen zagen het heil door U bereid voor het oog van alle volken. Licht dat de sluier van alle naties wegneemt; licht tot glorie van Israël uw volk. Zo besloot Calvijn elke avondmaalsviering met het zingen van de lofzang van Simeon mijn ogen hebben uw heil gezien, nu gaat de vrede in, nu is er de tijd van vrede waarin een mens in vrijheid kan leven. De naam Simeon is afgeleid van het Hebreeuwse werkwoord 'horen'. Het houdt verband met de kernbelijdenis van het joodse volk 'hoor Israël'. Horen heeft te maken met gehoorzaam leven. Aan wie of wat geef je gehoor in je leven? Aan wie ben je gehoorzaam? Het zijn belangrijke levensvragen.

En met Simeon wordt ons vanavond toegevoegd natuurlijk de kalender telt de jaren verder en de tijden zijn onzeker, ben je gereed en heb je een noodpakket in huis? ... maar denk dan ook aan Simeon ...

Aan wie geef je gehoor in je leven? Valt er nog iets te horen of te zien van heil en zegen? Kun je ontvankelijk leven, voor wat je als troost wordt toegeroepen? Kun je vooruit leven en tegelijk een wachter zijn? Op Wacht ... zoekend en speurend naar heling en naar licht .... om het te ontvangen en je armen te nemen. En is misschien dat de kerkelijke gemeente een gemeenschap waar je dat met elkaar oefent.... ..horen, wachten en ontvangen ...dat de gemeente zo -al vierend- getuigt van Christus?

Vandaag is het oudejaarsdag, morgen nieuwjaarsdag. het zal voor de één een heel gelukkig jaar worden en voor de ander een heel moeilijk jaar. Zo gaat het immers elk jaar. En meestal is het een mengeling van het een en het ander. Ondank alles, met alles ... toch verder.

De jaren zijn van God de Heer

Amen.